

Třída 38: Rozhlasové vysílání; přenosové a sdělovací služby, vysílací a/nebo přenosové rozhlasové programy; satelit; digitální televizní vysílání (DTT), kabelové, digitální účastnické připojení (DSL) a širokopásmové vysílání a/nebo přenos zvukových programů; přenos zvuku, programů (jakýmkoliv prostředky); poskytování přístupu ke zpravodajství, současným událostem a sportovním informacím; telekomunikace informací (včetně internetových stránek); telekomunikace a/nebo sdělování a/nebo vysílání a/nebo přenos rozhlasových programů;

Třída 41: Rozhlasové služby, jejichž hlavním cílem je zábava, předvádění a distribuce rozhlasových programů, poskytnutí zpravodajství, současné události a sportovní informace, současné události a vzdělávací informační služby; distribuce rozhlasových programů, poskytování rozhlasových programů;

- zrušil ostatní ustanovení napadeného rozhodnutí;
- vyhověl námitkám a odmítl přihlášení napadené ochranné známky EU pro všechny výrobky a služby;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 27. dubna 2016 – Migros-Genossenschafts-Bund v. EUIPO – Luigi Lavazza (CReMESPRESSO)

(Věc T-189/16)

(2016/C 232/32)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Migros-Genossenschafts-Bund (Zürich, Švýcarsko) (zástupce: M. Treis, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Luigi Lavazza SpA (Turín, Itálie)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie obsahující slovní prvek „CReMESPRESSO“ – Ochranná známka Evropské unie č. 8 919 541

Řízení před EUIPO: Řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 23. února 2016, ve věci R 2823/2014-5

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v jakém v něm bylo vyhověno majitelce ochranné známky Evropské unie, a částečně zrušil rozhodnutí EUIPO ze dne 24. října 2014 v části týkající se „strojů na výrobu zmrzliny a kávovarů“ zařazených do třídy 11 a „elektrických drtičů ledu“ zařazených do třídy 7;

— uložil žalovanému a vedlejší účastníci řízení náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

— Porušení čl. 53 odst. 1 písm. a) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 22. dubna 2016 – NF v. Evropská rada

(Věc T-192/16)

(2016/C 232/33)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: NF (Lesbos, Řecko) (zástupce: B. Burns, Solicitor)

Žalovaná: Evropská rada

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil dohodu mezi Evropskou radou a Tureckem ze dne 18. března 2016 nazvanou „Prohlášení EU a Turecka, 18. března 2016“;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z tvrzení, že dohoda mezi Evropskou radou a Tureckem ze dne 18. března 2016 nazvaná „Prohlášení EU a Turecka, 18. března 2016“ je neslučitelná se základními právy EU, zejména s články 1, 18 a 19 Listiny základních práv Evropské unie.
 2. Druhý žalobní důvod vychází z tvrzení, že Turecko není bezpečnou třetí zemí ve smyslu článku 36 směrnice Rady 2005/85/ES ze dne 1. prosince 2005 o minimálních normách pro řízení v členských státech o přiznávání a odnímání postavení uprchlíka (Úř. věst. L 326, 13. 12. 2005, s. 13-34).
 3. Třetí žalobní důvod vychází z tvrzení, že směrnice Rady 2001/55/ES ze dne 20. července 2001 o minimálních normách pro poskytování dočasné ochrany v případě hromadného přílivu vysídlených osob a o opatřeních k zajištění rovnováhy mezi členskými státy při vynakládání úsilí v souvislosti s přijetím těchto osob a s následky z toho plynoucími (Úř. věst. L 212, 7. 8. 2001, s. 12-23) měla být provedena.
 4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z tvrzení, že dotčená dohoda je ve skutečnosti závaznou smlouvou nebo „aktem“ majícím právní účinky na žalobkyni a že nedodržení souladu s článkem 218 SFEU a/nebo čl. 78 odst. 3 SFEU, společně nebo samostatně, způsobuje neplatnost dotčené dohody.
 5. Pátý žalobní důvod vychází z tvrzení, že zákaz hromadného vyhoštění ve smyslu čl. 19 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie je porušen.
-